

Dieu, personne ne l'a jamais vu...

jonaweekeend vrijdag 29/06/06

Herman van Veen

Suzanne

Suzanne neemt je mee,
naar een bank aan het water,
duizend schepen gaan voorbij
en tch wordt 't maar niet later,
en je weet dat zij gijn gek is,
want daarom zit je naast haar
en ze geeft je pepermuntjes,
want ze geeft je graag iets tastbaars
en net als je haar wilt zeggen:
'ik kan jou geen liefde geven'
komt heel de stad tot leven en hoor
je meeuwen schreeuwen,
je hebt steeds van haar gehouden,
en je wilt wel met haar meegaan,
samen naar de overkant
en je moet haar wel vertrouwen,
want ze houdt al jouw gedachten in haar hand

en Jezus was een visser,
die het water zo vertrouwde,
dat Hij zomaar over zee liep,
omdat Hij had leren houden
van de golven en de branding,
waarin niemand kan verdrinken,
Hij zei: ' Als men blijft geloven,
kan de zwaarste steen niet zinken'.
Maar de hemel ging pas open,
toen Zijn lichaam was gebroken
en hoe Hij heeft geleden,
dat weet alleen die Visser aan 't kruis
en je wilt wel met Hem meegaan,
samen naar de overkant
en je moet Hem wel vertrouwen,
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.

Suzanne neemt je mee,
naar een bank aan het water,
je onthoudt waar ze naar kijkt,
als herinnering voor later
en het zonlicht lijkt wel honing,
waaraan kinderen zich te goed doen
en het grasveld ligt bezaaid met wat de
mensen zoal weg doen,
in de goot liggen de helden,
met een glimlach op de lippen
en de meeuwen in de lucht,
lijken net verdwaalde stippen,
als Suzanne je lachend aankijkt
en je wilt wel met haar meegaan,
samen naar de overkant
en je moet haar wel vertrouwen,
want ze houdt al jouw gedachten in haar hand.

Ze hebben u zoveel gezichten gegeven

Ze hebben u zoveel gezichten gegeven
Dat ik mij liever geen voorstelling van u maak.
Ze hebben u de schuld gegeven van zoveel
misdaden
Dat ik liever denk dat u er niet bent.
Ze hebben u zoveel kanonnen doen zegenen
Dat ik heb gezegd: 'Vrede, zonder u!'

Ik wilde het geheim van de dingen leren kennen
En uw aanhangers zeiden me: 'Dat is verboden'.
Ik wilde mijn eigen leven leiden
En uw priesters zeiden me: 'Dat is immoreel'.
Ik wilde een rechtvaardigere en warmere wereld
maken
En uw volgelingen vonden allemaal een excuus.
Ik ben in opstand gekomen tegen het lijden en de
dood
En ze zeiden tegen me: 'Het is de wil van God'.

En toch, als u zich verbergt, wat een vertrouwen
In hen die een valse voorstelling van u gaven!
Als u bestaat, wat een liefde
Dat u hen de schepping nog toevertrouwt!
Als u komt, wat een geduld
Om te wachten tot ze veranderen!
Maar als u bij ons bent gekomen
Dan ben ik niet meer verbaasd over dat ze u
gekreusigd hebben!

(Alain Patin, Dieu personne ne l'a jamais vu)